

HELIOS FAROS d.d. u stečaju

Stari Grad

Stečajna upraviteljica

Stari Grad, 13. prosinca 2018. godine

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT
14-12-2018

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Na broj: St-9/2015

**radi upućivanja na
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE**

Stečajni dužnik:

HELIOS FAROS d.d. u stečaju, Stari Grad, Priko bb, OIB 48594515409, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Mira Hajdić iz Splita

ODGOVOR NA ŽALBU

stečajnih vjerovnika Futurum komunikacije d.o.o.
i David Ilijevski
protiv Rješenja o potvrdi stečajnog plana broj 11 St-9/2015-365
od 21. studenog 2018. godine

Trgovački sud u Splitu, kao stečajni sud, donio je po sutkinji Ani Golub Gruić, kao stečajnoj sutkinji, Rješenje kojim se potvrđuje Stečajni plan kojeg je stečajna upraviteljica Mira Hajdić podnijela dana 23. srpnja 2018. godine zajedno s izmjenama utvrđenima na ročištu za raspravljanje o stečajnom planu održanom dana 8. studenog 2018. godine za stečajnog dužnika HELIOS FAROS d.d. u stečaju, koje rješenje je označeno gornjim brojem.

Navedeno Rješenje sud je donio nakon što je ročište za glasovanje o Stečajnom planu spojeno s ročištem za raspravljanje. U glasovanju, samo su dva stečajna vjerovnika glasovala protiv prihvaćanja stečajnog plana, i to u Skupini 1 stečajni vjerovnik David Ilijevski, ovdje žalitelj, te u Skupini 5 stečajni vjerovnik DTTC CONSULTING I REVIZIJA d.o.o., dok su svi ostali pristupjeli vjerovnici glasovali za prihvaćanje Stečajnog plana kojeg je kao ovlašteni predlagatelj podnijela stečajna upraviteljica.

Stečajna upraviteljica, prije davanja očitovanja na žalbene navode žalitelja, ističe:

- da je Stečajni plan za stečajnog dužnika HELIOS FAROS d.d. u stečaju izrađen i predložen na prihvaćanje vjerovnicima nakon što je proveden postupak javnog prikupljanja ponuda za dokapitalizaciju društva stečajnog dužnika, u kojem postupku su kao najpovoljniji ponuditelji izabrani zajednica ponuditelja PBZ CROATIA OSIGURANJE d.d. /VALAMAR RIVIERA d.d., te da Stečajni plan ima za podlogu od strane Skupštine vjerovnika prihvaćenu Ponudu za ulaganje u dokapitalizaciju stečajnog dužnika, predanu od tih ponuditelja,
- da je Stečajni plan za stečajnog dužnika HELIOS FAROS d.d. u stečaju jedan od malobrojnih stečajnih planova kojima se predviđa ulaganje u povećanje temeljnog kapitala društva stečajnog dužnika radi provođenja novčanog namirenja znatnog

dijela tražbina razlučnih i stečajnih vjerovnika, a koje ulaganje će biti izvršeno od strane izabranih ponuditelja PBZ CROATIA OSIGURANJE d.d. /VALAMAR RIVIERA d.d. s iznosom ulaganja od 91.200.000,00 kuna,

- da su Stečajnim planom, osim mjera namirenja tražbina razlučnih i stečajnih vjerovnika, predviđene i mjere za osiguravanje nastavka poslovanja sljednika stečajnog dužnika na profitabilnim osnovama, i to mjere sanacije stečajnog dužnika, te mjere daljnjih ulaganja izabranih ponuditelja u visini od 550 milijuna kuna u sljedećih pet godina,
- da je postupak pripreme Stečajnog plana podrazumijevao kompleksan, kompliciran i dugotrajan postupak pregovora o pojedinim elementima Stečajnog plana sa svim ključnim vjerovnicima, a osobito s razlučnim vjerovnicima te s Gradom Starim Gradom,
- da su izabrani ponuditelji ulaganja, obuhvaćena svojom Ponudom, uvjetovali provođenjem posebne revizije financijskih izvješća stečajnog dužnika.

Protiv takvog, uvjerljivom većinom glasova vjerovnika, te uvjerljivo visokim odazivom na glasovanje vjerovnika svih skupina, prihvaćenog Stečajnog plana i Rješenja o njegovoj potvrdi, žalbu podnose stečajni vjerovnici David Ilijevski, kao stečajni vjerovnik prvog višeg isplatnog reda i Futurum komunikacije d.o.o., kao vjerovnik s osporenom tražbinom drugog višeg isplatnog reda.

Žalba žalitelja – stečajnih vjerovnika nije osnovana, a stečajni vjerovnik David Ilijevski uopće nema pravnoga interesa za podnošenje žalbe.

Stečajnim planom predviđeno je potpuno novčano namirenje tražbine stečajnog vjerovnika David Ilijevski, kojem je u stečajnom postupku utvrđena tražbina u iznosu od 89.558,25 kuna, koja tražbina će biti, u skladu s točkom IV. Rješenja o potvrdi Stečajnog plana, isplaćena u novcu, u cijelosti, u roku od tri dana od dana pravomomćnosti rješenja u upisu provedenog povećanja temeljnog kapitala uplatom u novcu u sudski registar Trgovačkog suda u Splitu.

Prema tome, stečajni vjerovnik David Ilijevski nema pravnoga interesa za podnošenje žalbe protiv rješenja o potvrdi Stečajnog plana, jer je Stečajnim planom predviđeno potpuno namirenje njegove utvrđene tražbine prvog višeg isplatnog reda.

Slijedom toga, žalbu stečajnog vjerovnika David Ilijevski, zbog nedostatka pravnoga interesa, potrebno je odbaciti.

U odnosu na žalbu stečajnog vjerovnika FUTURUM KOMUNIKACIJE d.o.o., stečajna upraviteljica očituje se kako slijedi:

1. Pravilno je postupio stečajni sud kada je utvrdio da nisu postojali razlozi za odbacivanje Stečajnog plana.

Stečajna upraviteljica je doista podnijela sve izjave vjerovnika iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona, na koje se odnosi mjera stečajnoga plana nenovčanim namirenjem dijela tražbina tih vjerovnika.

Takvu izjavu stečajna upraviteljica nije trebala pribavljati od žalitelja FUTURUM KOMUNIKACIJE d.o.o., s obzirom na činjenicu da taj vjerovnik nema utvrđenu tražbinu, budući da je njegova prijavljena tražbina osporena i pred Trgovačkim sudom u Splitu teče parnica radi otklanjanja osporavanja te tražbine.

Pribava izjave iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona ne odnosi se i ne može se odnositi na stečajne vjerovnike s osporenim tražbinama, dakle, s tražbinama koje nisu utvrđene u stečajnom postupku i za koje nije izvjesno hoće li ili neće biti namirivane, posljedično postupcima koji su u pogledu tih tražbina u tijeku. Zbog toga je Stečajnim planom predviđeno te vjerovnike, u slučaju da njihove tražbine ne budu pravomoćno osporene, nenovčano namiriti primjenom pravnog instituta „odobreni temeljni kapital“. Za to je potrebno ispunjenje dva temeljna uvjeta – da tražbina o kojoj je riječ u sudskom postupku bude pravomoćno utvrđena tražbinom odgovarajućeg isplatnog reda, te da je Rješenje o potvrdi Stečajnog plana postalo pravomoćnim, a sve to, da bi se namirenje tog i takvog vjerovnika imalo provesti, ne od strane stečajnog dužnika, već od strane njegovog pravnog sljednika, odnosno društva koje nastavlja s poslovanjem nakon zaključenja stečajnog postupka.

Izjava iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona treba biti priložena Stečajnom planu ako je „*stečajnim planom određeno da neki vjerovnici dobiju udjele u dužniku pravnoj osobi*“, što je u konkretnom slučaju predviđeno za stečajne vjerovnike drugog višeg isplatnog reda s utvrđenim tražbinama, pa je slijedom toga stečajna upraviteljica i prikupila navedene izjave od tih vjerovnika.

Od stečajnih vjerovnika s osporenim tražbinama takve izjave nije bilo niti moguće niti potrebno pribavljati prije podnošenja stečajnog plana s razlogom, što se Stečajnim planom tek predviđa *izdvajanje sredstava za namirenje vjerovnika s osporenim tražbinama*, a ne i njihovo stjecanje udjela u društvu stečajnog dužnika i time njihovo namirenje.

Prema tome, budući da je stečajna upraviteljica pribavila sve izjave stečajnih vjerovnika za koje je predviđeno stjecanje udjela u pravnoj osobi dužnika radi namirenja dijela njihovih utvrđenih tražbina, a koji su slijedom davanja tih izjava razvrstani za potrebe glasovanja o Stečajnom planu u Skupinu 2, nije postojala nikakva osnova za odbacivanje stečajnog plana, što je stečajni sud pravilno utvrdio i na razložan, razuman i pravno utemeljen način razjasnio u obrazloženju Rješenja o potvrdi Stečajnog plana.

2. Pravilno je postupio stečajni sud kada je utvrdio da nisu postojali razlozi za uskratu potvrde Stečajnog plana.

Stečajni plan sačinjen je u potpunosti dosljedno sadržaju kojega zahtijevaju odredbe članaka 305. do 316. Stečajnog zakona.

Stečajni plan, također, sadrži samo, jedino i isključivo one mjere, koje dopušta odredba članka 303. stavak 2. Stečajnog zakona.

Konačno, Stečajni plan podnesen je stečajnom sudu i stečajnim vjerovnicima na raspravu i prihvaćanje od strane stečajne upraviteljice, kao ovlaštene predlagateljice Stečajnog plana.

Među ostalim mjerama Stečajnog plana, koje dopušta odredba članka 303. st. 2. Stečajnog zakona, nalazi se i mjera smanjenja ili odgode isplate obveza dužnika.

Prema tome, stečajna upraviteljica bila je ovlaštena Stečajnim planom predložiti „*smanjenje obveze dužnika*“ prema onim stečajnim vjerovnicima drugog višeg isplatnog reda, koji su uskratili davanje izjave iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona o pristanku na stjecanje udjela u društvu dužnika.

Dapače, jedan od tih vjerovnika (HT- Hrvatski telekom d.d.) uskratio je davanje izjave u sadržaju kako ga propisuje članak 316. st. 2. Stečajnog zakona, ali je istovremeno izjavio da se odriče tog dijela svoje tražbine.

Zatim, svi ostali stečajni vjerovnici, razvrstani u Skupinu 5, a koji su svojom voljom uskratili davanje izjave iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona, isto su tako svojom voljom glasovali ZA prihvaćanje Stečajnog plana (osim stečajnog vjerovnika DTTC CONSULTING I REVIZIJA d.o.o.), tako da je bespredmetno navođenje žalitelja o navodnom dovođenju tih vjerovnika u nejednak položaj u odnosu na ostale stečajne vjerovnike drugog višeg isplatnog reda.

Bitno je, da je stečajnim vjerovnicima, razvrstanim u Skupinu 5, omogućen jednak položaj s ostalim vjerovnicima drugog višeg isplatnog reda, ali da su ti vjerovnici vlastitom odlukom, odnosno propuštanjem davanja izjave iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona – sami izabrali drugi i drugačiji oblik namirenja njihovih tražbina koji se svodi na novčano namirenje, uz prestanak ostatka njihovih tražbina prema stečajnom dužniku. Većina tih vjerovnika za to je imala razloge u posebnim propisima kojima se uređuje njihovo poslovanje.

Nije, dakle, bila riječ ni o kakvom „*uzmi ili ostavi*“ principu, kako to neutemeljeno navodi žalitelj, već je riječ o tome, da svi stečajni vjerovnici, uključivo i stečajni vjerovnici razvrstani u Skupinu 5, mjerama stečajnog plana imaju biti namireni povoljnije, nego što bi to bili za slučaj da stečajnog plana nema.

Prema sadržaju Pripremne osnove Stečajnog plana, a u odnosu na koju niti u raspravljanju na ročištu od 8. studenog 2018. godine, niti u podnescima žalitelja nije bilo prigovora, a kojom se obrazlaže usporedba namirenja razlučnih i stečajnih vjerovnika u uvjetima Stečajnog plana u odnosu na situaciju u kojoj stečajnog plana nema – stečajni vjerovnici drugog višeg isplatnog reda uopće ne bi došli na red za namirenje svojih tražbina niti u minimalnom postotku u odnosu na iznos utvrđenih tražbina.

Pri tome, ne treba zaboraviti kako se novčano namirenje dijela tražbina stečajnih i razlučnih vjerovnika prema Stečajnom planu provodi iz sredstava koja će u povećanje temeljnog kapitala društva stečajnog dužnika uplatiti izabrani ponuditelji PBZ CROATIA OSIGURANJE/VALAMAR RIVIERA, dok u situaciji u kojoj stečajnog plana nema – nema niti ulaganja u društvo stečajnog dužnika od 91,2 milijun kuna u novcu.

Prema tome, nesporno je, stečajni vjerovnici, za koje se svojom žalbom zalaže žalitelj iako u tu skupinu uopće nije razvrstan, svakako će primjenom Stečajnog plana biti u povoljnijem položaju nego što bi to bili da stečajnog plana nema, jer u potonjem slučaju uopće ne bi bili namireni.

Dakle, cilj i svrha stečajnoga postupka, kao „*generalne ovrhe*“, ostvaruje se putem potvrđenog Stečajnog plana, sa svim njegovim mjerama, s povoljnijim ishodom za sve razlučne i stečajne vjerovnike, što uključuje i žalitelja FUTURUM KOMUNIKACIJE d.o.o., kao vjerovnika s osporenom tražbinom, u odnosu na koju i nadalje teče parnica radi utvrđenja osnovanosti osporavanja odnosno otklanjanja osporavanja.

Slijedom toga, otpada kao paušalan i neutemeljen prigovor žalitelja da bi prestanak dijela tražbina stečajnih vjerovnika razvrstanih u Skupinu 5 bio *diskriminirajući* za te vjerovnike, kao i da bi bila posrijedi bitna povreda Stečajnog zakona.

Nema utemeljena u zakonu tvrdnja žalitelja da je mjera „*otpisa*“ dopuštena samo za tražbine nižeg isplatnog reda, upravo suprotno, ta je mjera propisana kao dopuštena odredbom članka 303. st. 2. Stečajnog zakona, a dodatno je razrađena odredbom članka 310. Stečajnog zakona, dok se za stečajne vjerovnike nižih isplatnih redova, ako stečajnim planom ne bude drugačije određeno, *smatra da su prihvaćanjem stečajnog plana njihove tražbine u cijelosti prestale*.

Nije razumljivo kojom metodom tumačenja odredbe članka 326. Stečajnog zakona je žalitelj došao do zaključka da je izmjena stečajnog plana dopuštena samo na osnovi rasprave o stečajnom planu na ročištu.

Pravilnim čitanjem odredbe članka 326. Stečajnog zakona, dolazi se do jedino mogućeg i jedino ispravnog tumačenja te odredbe na način, da podnositelj stečajnog plana (stečajni upravitelj) ima pravo (ne i dužnost!) sadržajno izmijeniti stečajni plan na osnovi rasprave vjerovnika na ročištu za raspravljanje.

Ta odredba ničim ne daje naslutiti postojanje bilo kakve *zabrane* stečajnom upravitelju da prijedlog Stečajnog plana, objavljen 20. ožujka 2018. godine, izmijeni, predloži novi tekst Stečajnog plana 23. srpnja 2018. godine, te potom izloži raspravi onaj Stečajni plan, kojega predlagatelj (stečajni upravitelj) smatra svojim prijedlogom o kojem traži izjašnjenje vjerovnika.

K tome, stečajna upraviteljica je, uzimajući u obzir rezultate rasprave i sadržaj podnesaka vjerovnika, na ročištu za raspravljanje dana 8. studenog 2018. sadržajno (gotovo u neznatnom dijelu) izmijenila Stečajni plan, koji je, tako izmijenjen, stavljen na glasovanje i vjerovnici su ga, tako izmijenjenoga, ogromnom većinom glasova i prihvatili. Pri tome, na jasan i određen način, stečajna sutkinja je, prije stavljanja na glasovanje, utvrdila da se glasovanju podvrgava Stečajni plan u obliku kako je javno objavljen 23. srpnja 2018. godine i izložen u pisarnici suda, zajedno s izmjenama toga plana uvedenima u zapisnik na samome ročištu za raspravljanje o Stečajnom planu.

Budući da se na ročištu od 8. studenog 2018. godine nije uopće raspravljalo o prijedlogu Stečajnog plana objavljenom 20. ožujka 2018., proizlazi da je i iz tog razloga navođenje žalitelja bespredmetno i promašeno.

3. O podjeli stečajnih vjerovnika u skupine

Nemaju osnovu tvrdnje žalitelja iz točke 1.3. njegove žalbe. Razvrstavanje vjerovnika u skupine temeljito je i dostatno obrazloženo u Provedbenoj osnovi Stečajnog plana.

Razvrstavanje vjerovnika u skupine provedeno je u potpunosti u skladu s odredbom članka 308. Stečajnog zakona, pa slijedom toga:

a) posebnu skupinu čine radnici (Skupina 1), što je usklađeno s odredbom članka 308. st. 3. Stečajnog zakona,

b) posebnu skupinu čine razlučni vjerovnici (Skupina 3), jer se Stečajnim planom zadire u njihova prava, što je usklađeno s odredbom članka 308. st. 1. toč. 1. Stečajnog zakona,

c) posebnu skupinu čini stečajni vjerovnik prvog višeg isplatnog reda s osporenom tražbinom (Skupina 4), što je usklađeno s odredbom članka 308. st. 2. Stečajnog zakona,

d) posebnu skupinu čine stečajni vjerovnici drugog višeg isplatnog reda s utvrđenim tražbinama, koji su dali izjave iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona (Skupina 2),

e) posebnu skupinu čine stečajni vjerovnici drugog višeg isplatnog reda koji su uskratili davanje izjave iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona (Skupina 5), što je usklađeno s odredbom članka 308. st. 1. točka 3. Stečajnog zakona.

Razvidno je iz naprijed navedene podjele vjerovnika u skupine, da se njihov pravni položaj prema stečajnom dužniku značajno razlikuje.

To razlikovanje razjašnjeno je detaljno u Provedbenoj osnovi.

Pogrešna je interpretacija žalitelja, da se pod *gospodarskim interesom* ne može smatrati interes vjerovnika za sudjelovanje u temeljnom kapitalu društva stečajnog dužnika.

Upravo suprotno, stečajni vjerovnik koji iskazuje interes za sudjelovanje u društvu stečajnog dužnika a koji takav interes mora potkrijepiti davanjem izjave iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona prije odlučivanja vjerovnika o stečajnom planu, ima sasvim drugačiji gospodarski interes u odnosu na onoga vjerovnika kojega ne zanima sudjelovanje u budućem poslovnom životu sljednika stečajnog dužnika.

Notorno je da Stečajni plan, pored namirenja vjerovnika, ima za svrhu – osigurati nastavak poslovanja stečajnog dužnika. Prema tome, u Stečajnom planu bilo je potrebno razlikovati vjerovnike koji imaju gospodarski interes steći udjele u društvu stečajnog dužnika, kako bi se i time omogućilo nastavak poslovanja sljednika stečajnog dužnika, budući da stjecanje udjela u društvu stečajnog dužnika ima, osim svega, značenje namirenja dijela tražbine prema dužniku, ali ima i značenje izlaganja dijela svojih tražbina daljnjem tržišnom riziku.

Također, promašeno je navođenje žalitelja kako razvrstavanje Ministarstva financija u zasebnu skupinu (Skupina 4) nema osnovu, budući da se radi o osporenoj tražbini prvog višeg isplatnog reda, s pravom glasa utvrđenim za onaj dio osporene tražbine koju taj vjerovnik dokazuje ovršnim ispravama.

Potpuno je jasno kako se radi o sasvim drugačijem položaju toga vjerovnika s osporenom tražbinom u odnosu na druge vjerovnike prvog višeg isplatnog reda, pa je već iz tog razloga tog vjerovnika bilo uz dosljednu primjenu članka 308. Stečajnog zakona razvrstati u zasebnu skupinu, jer ga se nije moglo razvrstati u istu skupinu s vjerovnicima drugog višeg isplatnog reda s utvrđenim tražbinama (kad imaju različite gospodarske interese) budući da bi to bilo protivno odredbi članka 308. st. 2. Stečajnog zakona, a nije ga se moglo razvrstati niti u istu skupinu s drugim stečajnim vjerovnicima prvog višeg isplatnog reda, jer bi to bilo protivno odredbi članka 308. st. 3. Stečajnog zakona, prema kojoj zasebnu skupinu čine (*samo*) radnici.

Neutemeljeno je, i u protivnosti s rezultatima glasovanja, navođenje žalitelja da su vjerovnici drugog višeg isplatnog reda razvrstani u dvije skupine „*s ciljem da se ostvari veći postotak glasova*”.

Niti stečajna upraviteljica, niti stečajni sud nisu imali nikakvoga načina prejudicirati rezultate glasovanja vjerovnika o stečajnom planu i na bilo koji način „kombinirati“ s razvrstavanjem vjerovnika u skupine kako bi „podesili“ te rezultate.

Činjenica da je na kraju glasovanja u Skupini 2 glasovalo za prihvaćanje Stečajnog plana svih 13 pristupjelih vjerovnika, a u Skupini 5 glasovalo za prihvaćanje Stečajnog plana 5 vjerovnika glasovalo ZA a jedan vjerovnik glasovao PROTIV prihvaćanja Stečajnog plana, dok je, sveukupno, 123 vjerovnika glasovalo ZA, a dva vjerovnika su glasovala PROTIV, s omjerom 99,75% tražbina ZA u odnosu na 0,25% tražbina PROTIV prihvaćanja Stečajnog plana, dovoljno govori o tome, kako nikakvo postavljanje „cilja“ nije bilo niti potrebno niti moguće, kraj tako visokog postotka podrške vjerovnika predloženom Stečajnom planu i tako niske razine protivljenja Stečajnom planu, koje protivljenje se može tumačiti samo i jedino kao opstruktivno djelovanje manjine vjerovnika, koji za takvo djelovanje nemaju pravnoga nego nekog drugog interesa.

Prema tome, ne postoji matematika, na koju se neuspješno poziva žalitelj, koja bi potvrdila njegovu tezu o cilju „da se ostvari veći postotak glasova“.

Promašena su navođenja žalitelja o navodnom pogodovanju stečajnih vjerovnika drugog višeg isplatnog reda koji su dali izjave iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona, jer su ti stečajni vjerovnici u pogledu novčanog dijela namirenja u potpuno jednakom položaju sa stečajnim vjerovnicima istog isplatnog reda razvrstanim u Skupinu 5, a u pogledu nenovčanog namirenja udjelom u društvu stečajnog dužnika, ti su stečajni vjerovnici u položaju da će se vrijednost njihova uloga tek potvrđivati kroz buduće poslovanje sljednika stečajnog dužnika, što ima značenje poslovnoga rizika, kojega su stečajni vjerovnici, razvrstani u Skupinu 5, odbili preuzeti, pa se slijedom toga moralo pribjeći primjeni mjere prestanka dijela njihovih tražbina prema stečajnom dužniku, jer bi eventualno novčano namirenje tog dijela tražbina tim vjerovnicima bilo izravno oborivo kao *pogodovanje* toj skupini vjerovnika na štetu onih vjerovnika, koji su se izjasnili o pristanku na ulaganje dijela svojih tražbina u temeljni kapital društva stečajnog dužnika radi stjecanja dionica.

Pored toga, valja istaći kako žalitelji *nisu* bili svrstani u Skupinu 5, pa nemaju nikakav pravni interes isticati prigovore razvrstavanja vjerovnika u ovu skupinu. Prosuđivanje izjava iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona ispravno je samo uz istovremeno uzimanje u obzir odredaba Stečajnog zakona o potrebnim većinama za usvajanje stečajnog plana. Smisao odredbe članka 316. st. 2. Stečajnog zakona zasigurno nije davanje prava veta baš svakom stečajnom vjerovniku za nenovčano namirenje udjelom u stečajnom dužniku (pretvaranje tražbine u ulog – logična i vrlo česta mjera stečajnih planova), već se radi o refleksiji izjave o upisu i uplati dionica (upisnica) iz Zakona o trgovačkim društvima, potrebnoj primarno poradi preuzimanje obveze uplate upisanih dionica.

4. O daljnjim prigovorima žalitelja

U odnosu na točku 1.5. žalbe žalitelja, treba prije svega naglasiti kako nije dovoljno da sud odbije potvrditi stečajni plan na prijedlog vjerovnika samo zato što je vjerovnik prigovorio stečajnom planu, već je potrebno da stečajni vjerovnik učini vjerojatnim da je taj vjerovnik stavljen stečajnim planom u lošiji položaj u odnosu na položaj kojega bi imao, da stečajnog plana nema.

Žalitelj, naravno, nije imao čime učiniti vjerojatnim da bi bio u nepovoljnijem položaju po Stečajnom planu u odnosu na situaciju kad Stečajnog plana ne bi bilo, pa u svojoj argumentaciji koristi podatak o pravomoćno utvrđenim tražbinama, kao da osporene tražbine

uopće ne postoje (a upravo je žalitelj osporavatelj tražbine stečajnog vjerovnika Republika Hrvatska za iznos od 154 milijuna kuna u drugom višem isplatnom redu i preko 56 milijuna kuna u prvom isplatnom redu!), pa vrijednost utvrđenih tražbina suprotstavlja fantomskoj vrijednosti dugotrajne imovine, koju je upravo žalitelj FUTURUM KOMUNIKACIJE d.o.o. po svojem pravnom predniku TELLIN HOTELI d.o.o., kada je upravljao društvom prednika stečajnog dužnika, neosnovano *precijenio* na preko 318 milijuna kuna.

U stečajnom postupku, po nalogu stečajne upraviteljice, provedena je procjena vrijednosti nekretnina stečajnog dužnika po ovlaštenom sudskom procjenjitelju Roku Mijanoviću, koji je izradio procjenu na visinu od 169 milijuna kuna, koja procjena je imala u obuhvatu i nekretnine koje ne spadaju u imovinu stečajnog dužnika, a bila je temeljena na tzv. troškovnoj metodi procjene vrijednosti nekretnina. Navedena procjena sastavni je dio stečajnog spisa.

Već ta procjena vrijednosti nekretnina pokazala je ogroman nesklad s knjigovodstvenim stanjem vrijednosti dugotrajne imovine, koju je žalitelj Futurum komunikacije d.o.o. odnosno njegov prednik TELLIN HOTELI d.o.o. „*naručio*“ iz samo njemu poznatih razloga u vrijeme kada je „*upravljao*“ društvom prednika stečajnog dužnika temeljem Ugovora o zakupu poduzeća.

Pojašnjenja radi, žalitelj je temeljem Ugovora o zakupu poduzeća „*upravljao*“ društvom prednika stečajnog dužnika, „*rezultat*“ kojeg „*upravljanja*“ je bila dugogodišnja blokada računa prednika stečajnog dužnika i slijedom toga pokretanje i otvaranje ovog stečajnog postupka.

Procjena vrijednosti nekretnina, na kojoj se temelje financijska izvješća sa 30. lipnja 2017. godine, temeljena na primjeni prihodne metode, pokazuje realno stanje vrijednosti nekretnina, a razlika do knjigovodstvenog stanja vrijednosti nekretnina pokrivena je aktiviranjem revalorizacijskih rezervi, tako da to smanjenje knjigovodstvene vrijednosti imovine tek neznatno utječe na iskazivanje odnosno povećanje iznosa gubitaka stečajnog dužnika koje je potrebno pokriti na teret temeljnog kapitala.

Sve to jasno je vidljivo iz Pripremne osnove Stečajnog plana, te priloga uz Pripremnu osnovu (Ekonomске analize i Izvješća KPMG Croatia za posebne namjene).

Nije razumljivo, u kojem to „*scenariju*“ bi žalitelj kao stečajni vjerovnik Futurum komunikacije d.o.o. bio u povoljnijem položaju da Stečajnog plana kakav je prihvaćen nema.

U Pripremnoj osnovi Stečajnog plana dana je usporedba namirenja vjerovnika, prema kojoj – da nema stečajnog plana – stečajni vjerovnici drugog višeg isplatnog reda uopće ne bi došli na red za namirenje svojih tražbina, jer bi se iz dugotrajne imovine namirili različiti vjerovnici, a ostatak imovine stečajnog dužnika neznatne je vrijednosti i bio bi dostatan tek za minimalno namirenje stečajnih vjerovnika prvog višeg isplatnog reda, pri čemu bi trebalo znatna sredstva, ostvarena unovčenjem, izdvojiti za namirenje naknadno eventualno utvrđene tražbine najvećeg vjerovnika tog isplatnog reda – Republike Hrvatske.

Naročito, niti stečajni vjerovnik prvog višeg isplatnog reda David Ilijevski nikako ne bi bio u povoljnijem položaju da Stečajnog plana nema, od položaja kojeg ima prema Stečajnom planu, a u kojem se novčano namiruje sa 100% svoje utvrđene tražbine.

Ni od kakvoga značenja za ovaj stečajni postupak nije to što je žalitelj kao stečajni vjerovnik podnio tužbu u nekom drugom predmetu radi navodne ništetnosti financijskih izvješća.

Navedena financijska izvješća, sve kad i ne bi bila zakonita i kad bi bila proglašena ništetnima, nisu ni u kakvoj pravnoj ili stvarnoj vezi s mjerama namirenja vjerovnika prema Stečajnom planu, niti su u kakvoj vezi s mjerom namirenja vjerovnika nenovčanim namirenjem – stjecanjem udjela odnosno dionica društva stečajnog dužnika.

Naime, kad bi iznos gubitaka stečajnog dužnika prema financijskom izvješću sa 30. lipnja 2017. godine bio jednak iznosu gubitaka iz početne bilance stečajnog dužnika, i tada bi se taj gubitak moralo pokrivati na teret temeljnog kapitala stečajnog dužnika i na teret tražbina vjerovnika unesenih u temeljni kapital radi stjecanja dionica.

Ničim se pravni položaj stečajnih vjerovnika, u pogledu mjere namirenja ili visine namirenja u dionicama, ne bi promijenio, već bi eventualno za pokriće nakon zaključenja stečajnog postupka preostala niža vrijednost gubitaka koju bi bilo potrebno pokriti iz rezervi kapitala.

Dakle, niti kada je riječ o financijskim izvješćima, žalba žalitelja nema nikakvih uporišta.

Slijedom svega navedenoga, stečajna upraviteljica predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, kao drugostupanjskom sudu, da žalbu žalitelja Davida Ilijevskog odbaci kao nedopuštenu, a žalbu žalitelja Futurum Komunikacije d.o.o. odbije kao neosnovanu i potvrdi Rješenje Trgovačkog suda u Splitu o potvrdi Stečajnog plana za stečajnog dužnika Helios Faros d.d. u stečaju.

Stečajna upraviteljica:
dr.sc. Mira Hajdić

